

Publicerad 2021-11-13 08:08 av Sefarge

Svävande avslut. ..

Trodde aldrig jag skulle
komma
levande ut ur ditt skinn

Så många skärsår och
bitande ärr av isande
tigande kyla

Jag lämnat efter mig
med förhållanden som
spruckit isär

Likt en blandning av en
förvirrad Mr.Magoo och
viril Valentino dansande
som en Fred Astaire med

Den magiske Houdini
Utbrytarkungen alltid
Frigörande sig från sina

Förhållanden när det
börjat krångla ihop sig

Men hos dig höll du mig kvar,
med Gepardens heta päls och
sensuella savann vandringar

Där du lät min åtrå förvandlas
till ett gäng offrande bönder
som löpte mot brädets slut

För att kunna transformeras
till en Drottning alla önskemål.

Trodde aldrig jag skulle
komma
levande ut ur ditt skinn

Men det är annorlunda
nu. Du befjädrade mig

och lärde mig flyga ovan
molnen.

Sen lämnade jag dig
Trots att ingen av oss
egentligen ville det

Och du tynade bort
i självsvält mitt i allt
Överflöd

Och inget går det nu
att
ändra på den saken

Så konstigt det är i till
-varon,där någon offrat
sitt liv för att fritt kunna
få tala och välja sida

Medans nån annan bränt
sitt röstkort i renaste ilskan.

Stod vid den lilla koloni
-badstranden och mindes

En härlig Höstdag i
November så soligt
Men så kalt och kallt.

Där du älskade att bada.
Ligga i solen och se på din
stiliga Örn ovanför med
lyckliga kisande ögon

Då kom där en Örn stolt
svävande som om ingen
-ting hade hänt

Och allt vara bara några
vingslag bort i tiden. ..

Till minne: E.d.W ww ww ww ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten